

SÁM HỐI

Tiểu Khúc

Viễn Phương

1. Một đời hoen ố bụi trần, tìm vui thú từng ngày, bỏ quên hạnh
2. Một ngày khi tắt nụ cười, thở than đã muộn rồi, còn đâu phú
3. Đời người như kiếp dã tràng, mãi xây giấc mộng vàng, tìm vui trong

1. phúc tương lai. Vì tình thương CHÚA với vợ, nhìn con luống ngậm
2. quý dương gian. Còn gì đâu nữa bạc vàng, còn đâu nữa ngọc
3. kiếp mê hoang. Rồi một cơn sóng tràn về, mộng mơ xóa tan

1. ngùi, yêu con CHÚA đã hy sinh. Từ ngày con bước vào
2. ngà, còn gì nếp sống xa hoa. Và còn đâu nữa tự
3. đi, còn gì lầy cát nguy nga? Lời Ngài xưa vẫn vọng

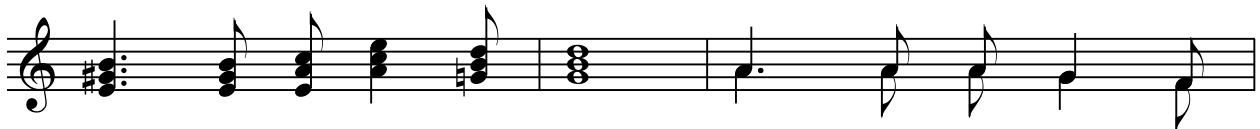
1. đời, lời Cha đã mời gọi đừng mê phú quý dương gian.
2. hào, rẻ khinh kẻ bần hàn, bỏ quên nghĩa sống tha nhân.
3. về, dụ ngôn chúa để lại, dụ ngôn: "trinh nữ khôn ngoan."

1. Đời tựa cơn gió hư vô, thoáng bay cát bụi mờ, khép mắt có
2. Đời người khi nắng về chiều, hồn hoang vắng cô liêu, nướn tiếc thế
3. Đèn dầu kia vẫn còn đây, đêm khuya đã chuẩn bị, xứng đáng phúc

1. ai nào ngờ.
2. gian được gì? CHÚA đến với con từng giờ, CHÚA biết con đại
3. ân tràn trề.

khờ, lòng lân tuất bao la. Những phút cuối trong cuộc

đời CHÚA các con trở về, đủ thương xóa hết tội trần.